

[Undervisningsministeren.]

begyndte med at omtale den Skolestyre- og Tilsynslov, der blev vedtaget i Foraaret. Det ærede Medlem bekæmpede den jo den Gang og bebudede en voldsom Kamp: der vilde gaa Dønninger af den o. s. v. Jeg forstaar meget vel, at det ærede Medlem er skuffet, for en saadan Kamp er jo slet ikke opstaaet. Det ærede Medlem talte om Stemningen paa Møder o. s. v. Jeg kender intet dertil, tværtimod. Jeg deltog i et Par Pinseskolemøder i Randers og Hjørring, og der var almindelig Tilslutning til den vedtagne Lov. I Randers stod en Gaardmand, en Venstremand, der var kommet langt ude fra Landet for at være til Stede paa Mødet, og udtalte sin fulde Tilslutning til Loven. En Købstadlærer, en Overlærer, bekendt Konservativ, gjorde det samme. I Hjørring var der ligeledes almindelig Tilslutning. Det vilde da ogsaa være mærkeligt andet; og efter hvad jeg har hørt om Skolekonsulentmøder og mange andre Møder Sommeren igennem, har der ikke rejst sig nogen som helst Storm mod denne Lov. Tværtimod, den har vundet meget stor Anerkendelse. Det vilde da ogsaa være forbavsende, om den skulde fremkalde noget som det, det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt kaldte en Kirke- og Skolekamp. Denne Lov, som blev vedtaget med saa stort Flertal i begge Rigsdagens Ting, som hele Venstre oppe i Landstinget stemte for, som kun nogle faa Venstremænd her i Folketinget undlod at stemme for, ja, en enkelt blev borte, medens ingen stemte imod! Man har talt om de særlige Forhold i København og Sønderjylland. For Københavns Vedkommende er jo Loven saadan, som det ærede Medlems Partifælle Hr. Vesterager i den store Skolekommission selv foreslog Loven affattet. Det bliver da svært for det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt at rejse nogen alvorlig Kamp ogsaa for Københavns Vedkommende, naar mod ham kan anføres det ærede Medlem Hr. Vesteragers Stilling i den store Skolekommission. Oppe i Landstinget stemte Præster som Pastor Nedergaard og Indremissionsmanden Provst Blang for Loven. Og nu er der sket det i de allersidste Dage, at en Deputation af sønderjyske Præster med Indremissionsmanden, Provst Bjerring fra Dybbøl som Ordfører var først hos Kongen, saa hos Statsministeren og saa hos mig. De erklærede, at 40 Præster, som havde været samlet i Tinglev, stod bag dem, og at mindst 20 andre var enige med dem. Det skulde altsaa være Flertallet af sønderjyske danske Præster, og hvad forlangte nu de? De forlangte kun, at den Ordning, som ved Tilsyns-

loven af 20. Maj i Aar er gennemført for Købstæderne og Landet her i det gamle Land, ogsaa blev gennemført i Sønderjylland. Det kan ikke være nogen slem Lov kirkeligt set, der kan ikke rejses Kirke- eller Skolekamp paa den Lov, Grundlaget er alt for spinkelt, der er slet ikke noget.

Det ærede Medlem kom ind paa Skolebogsudvalget og dets Betænkning. Det samme gjorde det ærede Medlem Hr. Julin. Jeg vil nu mene, at det havde været rigtigere af de ærede Medlemmer at vente med at udtale deres Mening om Betænkningen, til den forelaa. Det gør den som bekendt ikke. Jeg beklager i og for sig, at den ikke foreligger offentlig endnu, og jeg skal nævne Grunden dertil; dermed besvarer jeg ogsaa et Spørgsmaal fra det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen, som spurgte: Hvorfor tager Undervisningsministeren i den Grad Hensyn til Borgmester Kapers Mening, at man faar Professor Arup til aldeles frivilligt at nedlægge sit Hverv i Kommissionen, saa han bliver erstattet af en anden? Spørgsmaalet er falsk stillet, for det ærede Medlem spurgte om Grunden til noget, der ikke foreligger. Jeg skal forklare Sagens Sammenhæng. Det var først i Maj Maaned, at Statens og Undervisningsministeriets Skolekonsulent fik en meget indtrængende Opfordring fra Danmarks Lærerforening til at holde Foredrag om dette Emne paa det forestaaende store Skolemøde den 8. August her i København. Han vægrede sig lidt ved det, talte med Skoleudvalget og fik enstemmig Tilslutning til at give efter for den meget indtrængende Opfordring til at holde dette Foredrag, idet baade han og hele Udvalget gik ud fra, at samtidig med, at han holdt dette Foredrag, kunde Betænkningen foreligge for Offentligheden. Derfor fik ogsaa Borgmester Kaper, som ønskede at tage Ordet ved Skolemødet og eventuelt, hvis han fandt Grund dertil, knytte sine Bemærkninger til Skolekonsulentens Foredrag, med det Frisind, som er Sædvane i Undervisningsministeriet, Lejlighed til at se Korrekturarkene af Betænkningen paa de Omraader, han havde særlig Interesse for, nogen Tid før Skolekonsulenten skulde holde Foredraget, saa han havde nogen Tid til at forberede sig.

Saa skete der imidlertid det, at da Betænkningen skulde endeligt afgives, var Professor Arup i Udlandet paa en Studierejse, som han ikke kunde eller vilde afbryde. Professor Arup havde for øvrigt længere Tid i Førvejen henvendt sig i Udvalget og til mig og anmodet om Fritagelse, fordi han ikke havde Tid. Han havde derfor